

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Weekblad voor kerk en samenleving

06 december 2020

Jaargang 64

48

Interreligieuze Raad in Suriname God zij met ons Suriname

Boodschap bij gelegenheid van 45 jaar staatkundige onafhankelijkheid van de Republiek Suriname

Deze openingswoorden van ons volkslied geven de kracht aan ons Surinaams volk. Het is een voortdurend gebed dat God met ons zal zijn in onze angst en onze vreugde, in onze hoop en frustratie, in ons falen en onze successen. Wij allen verenigd in de IRIS geloven in een God, die onder verschillende namen wordt aanbeden, de schepper van hemel en aarde

Suriname is in 1975 staatkundig onafhankelijk geworden na een lange en pijnlijke koloniale periode. Een periode die zich kenmerkt door de verovering van het land en de decimering van de inheemse bevolking. De koloniale periode heeft diepe sporen achtergelaten door de onmenselijke slavenhandel en slavernij. In 1863 kwam de afschaffing van de slavernij niet zozeer op grond van humanitaire maar op economische overwegingen. De schaduw van het slavernijverleden trekt door tot op heden waar wij ons nu pas goed bewust worden van de diepe wonden en de grove schendingen van de menselijke waardigheid. De periode van contractarbeid was niets meer dan wat Anton de Kom beschrijft als de moderne slavernij. Die periode bracht vele etnische groepen samen. De vraag hoe wij hier ook samenkwamen blijft in ons volkslied onbeantwoord, maar we weten dat het vaak onder vage voorwendsels gebeurde, dat er een verdeel en heers politiek achter schuilde. Echter in de diepe sporen van het kolonialisme hebben wij, ieder van ons vanuit zijn eigen godsdienstige traditie, zaden van hoop gezaaid. Die zaden ontkiemden langzaam in de vruchtbare klei van dit door God gezegend land, want God is met dit land Suriname.

God was met ons in die dagen van bittere armoede en ellende. Wij hadden grote gezinnen en bezaten niet veel maar de aarde was en is vruchtbaar en gaf ons te eten zoals een moeder ons te eten geeft. We hadden niet veel maar waren gelukkig, onze familiebanden waren sterk, hard werken en sparen was ons niet vreemd en het geloof in een goede God wees ons de weg in een bewogen geschiedenis. Een geschiedenis van onderdrukking maar ook van heldhaftig verzet. Een geschiedenis waarbij we worstelden met onze eigen identiteit. Wij schaamden ons soms voor onze eigen taal en cultuur omdat we de meesters wilden imiteren. Dank zij onze sterke geloofstradities werden we steeds eraan herinnerd dat we door de schepper gelijk geschapen zijn. Dat iedere mens een eigen waardigheid heeft en recht heeft op een eigen taal en cultuur en manier van aanbidden. De schepper heeft in de schepping een enorme biodiversiteit gelegd en het is niet anders met de mens die divers doch gelijkwaardig geschapen is.

In de wonderlijke goedheid van de schepper die in alles op mysterieuze wijze aanwezig is, wordt duidelijk dat alles met alles verbonden is in de wereld en het universum. Dat alles met alles en iedereen met iedereen verbonden is werd ons pijnlijk duidelijk door wake-up call van de Covid-19 pandemie. Deze crisis leert ons niet alleen dat we verbonden zijn met alles en iedereen maar vooral dat we verantwoordelijk zijn voor ieder schepsel.

Dit groeiend besef dat er maar één fragiele planeet aarde geschapen is waarbij alles met alles verbonden is doet ons opnieuw nadenken over de woorden onafhankelijkheid en zelfstandigheid. Het is goed dat Suriname staatkundig onafhankelijk is geworden. Deze onafhankelijkheid kwam niet te vroeg zoals sommigen beweren maar veeleer te laat in vergelijking met de overige landen die zich ontworstelden aan hun koloniaal verleden. Degenen die meenden dat het te vroeg was, deden dat tegen de achtergrond dat de verschillende etnische groepen nog niet waren uitgegroeid tot een hecht volk, dat de infrastructuur veel te wensen overliet en dat er nog geen sprake was van sociale rechtvaardigheid. Deze onevenwichtigheden brachten onzekerheid, twijfel en angst en hierdoor kwam er een ongekende migratiestroom opgang naar het, niet zonder ironie, genoemd moederland. Maar God bleef met ons Suriname!

God was met ons Suriname ook in deze onzekere periode. Hoe hard wij soms ook tegenover elkaar kunnen staan, we weten elkaar ook altijd weer te vinden in een verzoenend gebaar zoals die symbolisch tot uitdrukking kwam in de omhelzing van de twee grote leiders uit die dagen meester Lachmon en premier Arron. Zoals bij de afschaffing van de slavernij, klonken bij de onafhankelijkheid ook weer de kerkklokken en werd er in alle gebedshuizen gebeden voor de vrede in ons land. Er was hoop op een betere toekomst. De hoop van God met ons Suriname!

We werden staatkundig onafhankelijk maar beseften al vroeg dat we een onbeduidend land waren temidden van een machtsstrijd tussen de supermachten die zich toen manifesteerden als het kapitalisme en het communisme. De woorden onafhankelijk en zelfstandig bleken maar zeer relatief te zijn. We werden interessant voor de rest van de wereld enkel vanwege onze goedkope grondstoffen en strategische geografische ligging. We werden meegesleurd in een in materialistische cultuur van overconsumptie en verspilling.

De natuurlijke rijkdommen en de beschikbare verdragsmiddelen dreven de regeerders van toen om grootschalige projecten te ontwerpen in de mijnbouw met een stuwmeer, een spoorlijn en havens. De kerken waarschuwden toen reeds dat materiële welvaart niet noodzakelijk meer welzijn voor de mens brengt. De waarschuwingen vanuit de godsdiensten dat grootschalige ontwikkelingsprojecten gebaseerd op enkel technologische en financiële mogelijkheden

desastreus kunnen zijn voor bevolking werden in de wind geslagen. Een ontwikkeling gericht op materiële vooruitgang maar die voorbijgaat aan de aspiraties en geestelijke behoeften van een volk, loopt uiteindelijk vast. In de jaren zeventig was de wereld zich nog niet zo van bewust dat dergelijke megaprojecten enorme ecologische schade aanrichten en zelfs het leven van de mensheid kunnen bedreigen. De hoop bij de onafhankelijkheid belandde letterlijk en figuurlijk op een dood spoor. Wederom bleek hoe afhankelijk we waren van de grillen van de wereldeconomie als leverancier van goedkope grondstoffen. We mogen ons niet tweemaal aan dezelfde steen stoten, daarom roept de Interreligieuze Raad in Suriname op tot een integrale ecologie waarbij de zorg om het milieu samen moet gaan met de strijd tegen armoede en onrecht. Laat Suriname als klein land met een duurzame ontwikkelingsvisie groot zijn in de bescherming van de Amazone, een van de langen van de aarde. Zo is God met ons Suriname en de wereld!

De verspilling van geld, de onvolwassen beleving van de prille democratie, maar vooral de demotivatie bij de bevolking gaf een dekmantel voor een militaire coup in de jaren tachtig. De hoop onder de bevolking flakkerde even weer op maar de wrange vruchten van deze machtsovername werden spoedig duidelijk in een bloedige schending van de mensenrechten en plundering van de staatskas. Het resultaat van de militaire periode was onder andere een meedogenloze binnenlandse oorlog, erosie van het traditioneel gezag, een totaal verwoeste economie, een waardeloze munt, verwaarlozing van het onderwijs en gezondheidszorg, kapitaal vlucht, brain drain en een teloorgang van waarden en normen. Het werd een samenleving van overleven en de wet van de sterkste gold. Er kwam een pakkettenstroom op gang door Surinamers in Nederland om te kunnen overleven. Het vast geloof in een rechtvaardige God en de strijd van organisaties zoals de organisatie voor Gerechtigheid en Vrede hield de bevolking op de been en deed opnieuw het verlangen ontbranden naar vrijheid en democratie. Tien jaren heeft het geduurd om uit het diep dal te klimmen en stabiliteit te vestigen waarop de economie verder gebouwd kon worden. God was met Suriname en ondanks alle politieke verwickelingen, armoede en wanhoop bleek de bevolking een enorme veerkracht te bezitten. Met het aanbreken van een nieuw millennium kende Suriname een decennium lang een gestage economische groei en herstel van de democratische rechtsstaat. De schepper heeft Suriname gezegend met enorme natuurlijke rijkdommen en gespaard van natuurrampen. Des te onbegrijpelijk is de ramp dat door slecht bestuur, verspilling en corruptie is aangericht in Suriname in de afgelopen periode. Door schade en schande wijs geworden ontkiemen weer de zaden van de hoop die in de diepe sporen van het onrecht werden gezaaid.

wordt vervolgd op pagina B4

Omhoog ... wijzer in geloof en leven!

De heldere ster zijn

Glenn Leckie -

Verjaardag

Advent is een periode van vier weken van voorbereiding op het kerstfeest: de herdenking van de geboorte van Jezus. Wij christenen bereiden ons voor om de verjaardag van Jezus te vieren. Hoe bereiden we ons voor op de viering van onze eigen geboortedag?

We kijken ernaar uit, verheugen ons dat we nog een jaar mogen hebben van God; evalueren hoe het afgelopen jaar is geweest en we zijn dankbaar voor de zegeningen en bescherming die we in het afgelopen jaar hebben gehad. We branden een kaars thuis, in de kerk en vragen misschien ook een intentie aan.

We zijn ons heel bewust dat we Gods zegen het

komende jaar nodig zullen hebben en vragen die dan ook expliciet, we bidden ervoor. Hoe humaan zijn we geweest in het afgelopen jaar en hoe humaan willen en zullen we zijn in het komende jaar? We anticiperen dus op onze verjaardag, een heugelijk feit en maken die dag gedenkwaardig.

Adventsperiode

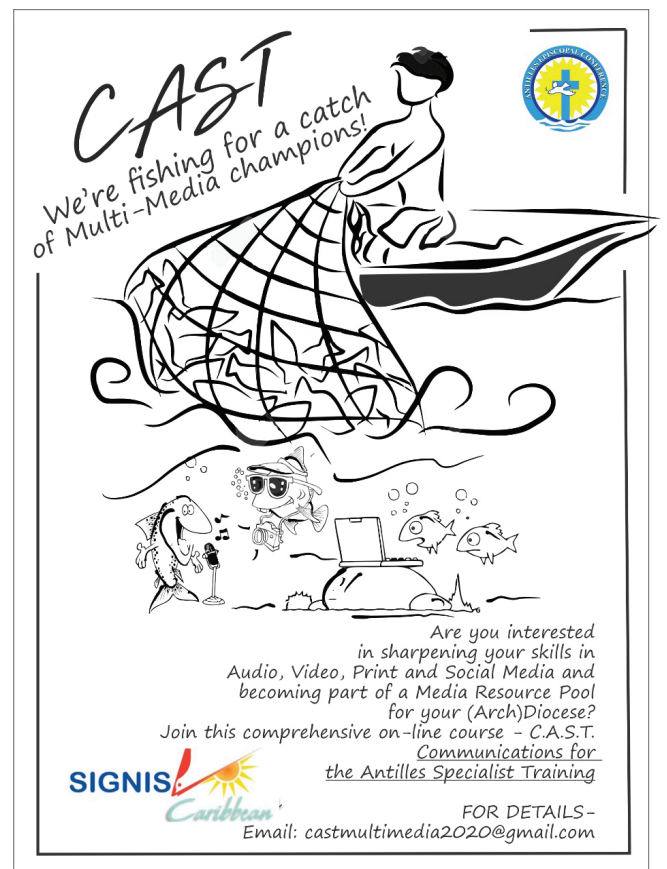
Vier zondagen voor kerst anticiperen wij ook op de verjaardag van Jezus, de komst van Jezus. De herdenking van Zijn menswording dwingt ons tot bezinning en inkeer. In de adventsperiode steken we elke week opnieuw een kaars aan in de kerk, vier in totaal. Wat gaat er door u heen, hoe voelt u zich wanneer er weer een kaars wordt aangestoken? Verheugt u zich ook op de verjaardag, de komst van Jezus? Welke mate van dankbaarheid ervaart u om kerst weer mee te mogen maken? Bent u zich ervan bewust dat in de adventsperiode we elke week steeds iets dichterbij naderen tot kerst, het Licht? De hoop op en de verwachting van het Licht is onstuitbaar.

Helder ster

Laten wij, christenen, in de advent heel bewust onze harten openstellen voor het Licht, de komst van Hem die het Licht der wereld is. Laten we als christenen ons geloof, onze humane opstelling naar onze medemensen bewust bevestigen, vergroten en delen. Een nieuw begin- of vervolgpunt van het christelijke leven, want God komt naar ons toe in de geboorte van Jezus.

Elke dag kan je Jezus ervaren, maar in de advent zijn we er nog meer bewust van: het liefhebben van je medemens, een humane opstelling tegenover anderen, nog bewuster de christelijke liefde ontvangen, deze koesteren en met medemensen delen; het licht met de komst van Jezus levendig en vreugdevol blijven verspreiden.

Ook wij kunnen de heldere ster zijn die leidt naar de geboorteplaats; de betekenis van de komst van Jezus blijven vasthouden in ons leven en zo bezinningsvol en vreugdevol naar het kerstfeest toelevan. Een heel fijne, harmonische en gezegende kerst toegewenst.

Bent u een harde medewerker in uw parochie? Wilt u meer weten over het rooms-katholiek geloof en u verdiepen in de tradities van de Kerk? Wilt u uitgroeien tot een gekwalificeerde pastorale medewerker? Dan is de Opleiding Kader van het Bisdom Paramaribo voor u.

Wat wordt van u verwacht? Haal een aanbevelingsbrief bij uw parochie pastoor en meldt u aan bij het Pastoraal Centrum aan de Prinsessestraat 46. Bent u geïnteresseerd, maar u bent geen parochie medewerker, maak dan contact met het Pastoraal Centrum.

Inschrijvingsperiode: 16 november – 18 december 2020
Vooropleiding: minimaal Middelbaar Niveau
Voor meer informatie:
Pastoraal Centrum, tel. 476888 of 424245
Email: pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

Auto Airco Bedrijf R.G.Oldenstam

Het beste adres voor al uw auto airco onderdelen, auto airco reparaties en installatie van complete units. Langer dan 25 jaar een begrip in onze samenleving

Robert G. Oldenstam

Adres : Ramalaan #5
P.O.Box: 2197
Tel : (597)491026
Cell : (597)8614222
Fax : (597)432845
E-mail : autoair@sr.net

OMHOOG

Opgericht 01 januari 1956
Uitgever: RK Bisdom Paramaribo
Dienst Media & Communicatie

Secretariaat/Advertenties: Pastoraal Centrum
Mobiel/whatsapp: +597 881 1492
Prinsessestraat 46; tel.: 476888; 424245fax: 425368;
E-mail: omhoog@bisdomparamaribo.org / omhoog@gmail.org
pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

Redactie: Melvin Mackintosh
Mobiel/whatsapp: +597 850 6794
www.bisdomparamaribo.org
www.omhoog.org
www.radioimmanuelsr.com
Druk: Drukkerij H. van den Boomen

geloof & leven

Solidariteit tonen en bidden (2)

Melvin Mackintosh -

9 december - Internationale dag voor corruptiebestrijding

Corruptie houdt in misbruik van toevertrouwde macht door oneerlijk of onethisch gedrag dat leidt tot persoonlijk gewin. Corruptie op alle niveaus is een wereldwijd probleem dat niet alleen kleine gemeenschappen beïnvloedt, maar ook samenlevingen als geheel. Ze berooft organisaties van hun huidige veiligheid en welzijn, en maakt bouwen aan de toekomst vaak onmogelijk. Er wordt geschat dat bijna een biljoen dollar aan steekpenningen wereldwijd jaarlijks wordt betaald, en nog veel meer gaat verloren door fraude en bedrog. Terrorisme en geweld zijn vaak gebruikt om corruptie in stand te houden en gemeenschappen te beroven van de wil om te investeren in hun gemeenschappelijke toekomst. Het uit de wereld helpen van corruptie is geen kleine taak en vraagt om actieve weerstand door iedereen. De eerste stappen om dit mondiaal doordringende probleem aan te pakken zijn het weigeren om mee te doen met corruptie, het hebben van veilige plaatsen om corruptie

te melden en mechanismen om corruptie aan te pakken.

God, we vragen U om ons te helpen rechtvaardige en vrije samenlevingen te creëren waarin elke persoon en het milieu worden beschermd door rechtvaardige wetten die transparant worden toegepast. Help ieder van ons de moed te hebben om te weigeren mee te werken aan corruptie, zodat alle mensen in veiligheid en vrijheid kunnen leven. Inspireer gekozen leiders om integer te regeren en om hun mensen te beschermen tegen corruptie. Help ons om ethisch gedrag te verwachten en te eisen van alle gekozen en religieuze leiders, werkgevers en ambtenaren.

10 december - Internationale mensenrechtendag

Deze dag markeert het begin van een jaar durende viering van de 72e verjaardag van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, getekend op 10 december 1948. Dit document verklaart dat bepaalde onvervreemdbare rechten inherent zijn aan ieder mens. Hoewel het niet de kracht heeft van wet, is het de internationale norm geworden die naties overeengekomen zijn ter beoordeling van hun eigen vooruitgang in het opbouwen van billijke, rechtvaardige, vreedzame en welvarende

samenlevingen. Het vestigt de gelijke waardigheid en waarde van elke persoon als basis voor een rechtvaardigere wereld. In de christen-traditie erkent dit principe dat ieder mens heilig is. Het thema van de mensenrechtendag van dit jaar heeft betrekking op de COVID-19-pandemie en richt zich op de noodzaak om wederopbouw beter te doen door ervoor te zorgen dat mensenrechten centraal staan bij herstelinspanningen. We zullen onze gemeenschappelijke wereldwijde doelen alleen bereiken als we in staat zijn om gelijke kansen voor iedereen te creëren, de tekortkomingen aan te pakken die door COVID-19 aan het licht zijn gebracht en worden uitgebuit. We zullen normen voor mensenrechten moeten toepassen om diepgewortelde, systematische en generatie overbruggende ongelijkheden, uitsluiting en discriminatie aan te pakken. Bidden wij voor al onze broeders en zusters, dat we mogen leven in vrede, zonder angst en in harmonie met elkaar en met de schepping. We bidden om een open hart, dat we er elkaar mogen eren en koesteren als broers en zusters en mogen voorzien in het algemeen welzijn. Mogen we opkomen voor mensenrechten overal zodat alle mensen in vrede en veiligheid kunnen leven.

(Uit: International Solidarity Days – JPIC)

‘Niets veranderd’ aan eerder oordeel over Vrouwe van Alle Volkeren

Het Vaticaan laat aan Katholiek Nieuwsblad (KN) weten dat de bepaling over de Vrouwe van Alle Volkeren uit 1974 nog steeds geldt. De devotie is volgens de Heilige Stoel gebaseerd op verschijningen waarvan de bovennatuurlijkheid niet bewezen wordt geacht. De discussie over de devotie tot de Vrouwe van alle Volkeren laaide recent weer op, nadat er in de media berichten verschenen dat de Congregatie voor de Geloofsleer een brief zou hebben gestuurd aan de Familie van Maria in Rome. Die congregatie houdt de devotie levend sinds het overlijden van zieneres Ida Peerdeman in 1996.

Geen brief aan familie van Maria

In die brief zou de Congregatie hebben geschreven dat het verspreiden van de afbeelding en het gebed tot de Vrouwe van alle Volkeren verboden is. Maar de Congregatie heeft een dergelijke brief echter nooit verstuurd, zo wordt bevestigd aan KN. Wel wordt beaamd dat de Congregatie in het verleden gecorrespondeerd heeft met individuen en instituten die om opheldering vroegen over de devotie tot de Vrouwe van alle Volkeren.

‘Niets veranderd’ aan oordeel uit 1974

Wat de Heilige Stoel betreft, geldt nog altijd het oordeel van de Congregatie uit 1974. In dat jaar liet de Congregatie aan het bisdom Haarlem weten dat er wat de verschijningen betreft, een non constat de supernaturalitate gold, zoals in 1956 na onderzoek bevestigd werd door de toenmalige bisschop van Haarlem, Johannes Huibers. Ofwel de bovennatuurlijkheid van de verschijningen werd niet bewezen geacht. “Daar is niets aan veranderd”, laat men nu weten.

56 verschijningen

Tussen 1945 en 1956 verscheen Maria volgens zieneres Ida Peerdeman 56 keer aan haar. Bij die verschijningen zou Maria aan Peerdeman hebben gevraagd om een brief te sturen aan de paus met het verzoek een vijfde Mariadogma af te kondigen over haar rol als ‘Medeverlosseres, Middelaressen

Voorspreekster’.

Onderzoek

In 1956 onderzocht de toenmalig bisschop van Haarlem, Johannes Huibers, de verschijningen. Hij liet het Vaticaan destijds weten dat die niet bewezen konden worden. Een jaar later preees de Congregatie in een brief “de zorgvuldigheid en de pastorale zorg” van de bisschop en “keurde de maatregelen goed”. Die maatregelen kwamen neer op het verbieden van de afbeelding van de Vrouwe van alle Volkeren en een verbod op het verspreiden van geschriften die de verschijningen als echt aanmerkten.

Dezelfde conclusie

Na een verzoek van toenmalig bisschop van Haarlem Theodorus Zwartkruis, bekeek de Congregatie de zaak in 1972 opnieuw en kwam tot dezelfde conclusie. In 1974 werd zoals gezegd opnieuw een oordeel geveld, waarbij gelovigen ook werden opgeroepen “om hun devotie tot de Heilige Maagd, Koningin van het Universum, uit te drukken middels door de Kerk erkende en aanbevolen vormen”.

De publieke verering

Wat de Heilige Stoel betreft, is er sindsdien dus niets veranderd. In de tussentijd verspreidden zich echter verhalen dat het Vaticaan meer ruimte zou laten voor de devotie. Dit leidde ertoe dat bisschop Bomers van Haarlem in 1996 de publieke verering van de afbeelding van de Vrouwe van alle Volkeren toestond. Volgens Bomers gebeurde dat na nieuw overleg met de Congregatie voor de Geloofsleer. Als dit overleg al heeft plaatsgevonden, kan de bisschop de publieke verering zeker niet enkel op die basis hebben toegestaan, zegt men bij de Congregatie. Want: “Dat is gebeurd op initiatief van de bisschop, zonder toestemming van het dicasterie.” In 2002 ging de nieuwe bisschop van Haarlem, Jos Punt, er zelfs toe over om de bovennatuurlijkheid van de verschijningen te erkennen. Ook nu weer zonder toestemming van

de Congregatie voor de Geloofsleer.

‘Niet bijdragen aan verspreiding en verering’
In juli van dit jaar kwam de discussie over de devotie weer naar boven. Op enkele blogs circuleerde een brief van mgr. Joseph Spiteri, de apostolisch nuntius van Libanon (waar de devotie ook wijdverspreid is), gericht aan de patriarch van Antiochië, Béchara Boutros Raï. In die brief herhaalt Spiteri de officiële positie van de Kerk inzake de verschijningen: “Er moet niet bijgedragen worden aan de verspreiding en de verering van Maria als Vrouwe van alle Volkeren.” Dit tot ongenoegen van talloze gelovigen.

Nieuwe verklaring niet uitgesloten

De Congregatie voor de Geloofsleer heeft tot nu toe nooit een nieuwe verklaring over de Vrouwe van alle Volkeren willen publiceren. Toch sluit ze niet uit dat alsnog te doen, aangezien de kwestie tot verdeeldheid blijft leiden in de Kerk. Zoals altijd stelt de Heilige Stoel zich bij voorkeur terughoudend op ten overstaan van dergelijke onverklaarbare verschijningen. Die leiden vaak tot volksdevotie, maar blijken meestal de vrucht te zijn van individuele interpretaties of te worden gebruikt voor eigen gewin.

Nieuwe normen voor beoordeling verschijningen

Om die reden kwam het Vaticaan in 1978 met nieuwe normen om verschijningen te kunnen beoordelen. Daarin staat dat de lokale bisschop op eigen initiatief een onderzoek kan beginnen, maar dat de nationale bisschoppenconferentie betrokken moet worden als de verschijningen van nationaal belang worden. De Heilige Stoel kan een oordeel vellen op verzoek van de lokale bisschop, op verzoek van gelovigen of op eigen initiatief. Het Vaticaan onderzoekt in dat geval de persoon van de ziener of zieneres, eventuele pogingen tot eigen gewin, of de verschijning leidt tot een gezonde devotie onder gelovigen en of er sprake is van leerstellige fouten met betrekking tot God en de Maagd Maria. Het bisdom Haarlem-Amsterdam laat desgevraagd weten eerst contact met de Congregatie voor de Geloofsleer te zullen hebben, alvorens met een reactie te komen.

(KN)

Viering stichtingsdag en hoogfeest van Maria

Mitch Busropan -

Op 8 december vieren we het hoogfeest van de Onbevleete Ontvangenis van Maria én de stichtingsdag van de Salvatoriaanse familie. Pater Franciscus Maria van het Kruis Jordan, ook wel pater Jordan genoemd, stichtte op 8 december 1881 het apostolische leergezelschap dat zich later ontwikkelde tot de Sociëteit van de Goddelijke Heiland (Societas Divini Salvatoris), kortweg de Salvatorianen. Het uitspreken van de engagementen, beloften en geloften door de Salvatoriaanse familie vindt plaats op deze dag, maar we nemen ook de tijd om pater Jordan te gedenken, niet alleen om wat hij heeft bereikt, maar ook om de droevige en andere moeilijke momenten die hij moest doorstaan om het plan van God uit te voeren. Met grote volharding smeekte pater Jordan altijd de hulp af van Maria aan wie hij was toegewijd. Het is daarom ook heel begrijpelijk dat de stichtingsdag wordt gevierd op het hoogfeest van de Onbevleete Ontvangenis van Maria.

Congregatie

Johann Baptist Jordan werd geboren op 16 juni 1848 in Duitsland. Hij groeide op in een arme familie. Op zijn 14e kwam zijn vader te overlijden, waardoor hij hard moest werken om voor het gezin te zorgen. Van jongs af aan wilde hij priester worden; in 1878 heeft hij zijn droom kunnen verwezenlijken: hij werd priester gewijd! Door de situatie van de christenen in zijn tijd, gehinderd in het praktiseren van hun geloof (Kulturkampf), groeide in hem de wens om iets te doen om het geloof van de christenen te versterken en te verdedigen. Hij verlangde naar het stichten van een organisatie met als doel om mensen uit alle lagen van de bevolking te betrekken om samen te werken aan geloofsverdieping, -verspreiding en -verdediging op elke wijze en met alle middelen die de liefde van Christus hun ingeeft. Deze plannen ontwikkelden zich later tot de huidige Sociëteit van de Goddelijke Heiland (mannelijke tak - Salvatorianen) en de Congregatie van de

vervolg van pagina B1

Interreligieuze Raad in Suriname God zij met ons Suriname

Hoop is geen uitgestelde frustratie maar een goddelijke deugd. De goddelijke deugden geloof, hoop en liefde kunnen niet worden aangeleerd zoals rechtvaardigheid, prudentie, matigheid en moed maar zijn een pure gave van God. Die hoop komt vanuit een diep besef dat we geen bedelaars of een mislukte staat zijn maar trotse burgers die ons eigen huis op orde kunnen stellen. We zijn de familie in de diaspora erkentelijk voor overlevingspakketten maar we mogen geen wonderen van hen verwachten. We zullen zelf door de geïmporteerde zure appel heen moeten bijten of anders leren houden van sranan sani. Laat de eerste woorden van onze peuters zijn: Sranan sani na bun sani, immers ieder kind dat wordt geboren, is een bewijs dat God nog niet moe is van ons, maar met Suriname is.

Deze onverwoestbare hoop wordt ingegeven door de overtuiging dat God met Suriname is en zolang God met ons is, blijft de toekomst open. De viering van 45 jaar staatkundige onafhankelijkheid moet noodgedwongen sober zijn maar wij spreken de hoop uit en bidden dat bij de viering van het gouden feest wij dat weer uitbundig kunnen doen. Dat zal mogelijk zijn door hard werken en studeren, sober leven, offervaardigheid en dienstbaarheid. Het vertrouwen in de regering en de overheid dat zoek was in de afgelopen jaren moet herwonnen worden door transparant en voorspelbaar bestuur maar vooral door eerlijke en voorbeeldige leiders. En door te volharden in ons geloof dat God met ons was, met ons is en altijd met ons Suriname zal zijn!

De Interreligieuze Raad in Suriname:

I. Jamaluddin, Madjlies Moesliemien Suriname
K. Choennie, Bisdom Paramaribo
R. Bipat, Surinaamse Islamitische Vereniging
A. Ramcharan, Arya Dewaker
A. Gajadharsing, Sanatan Dharm Maha Sabha

Zusters van de Goddelijke Heiland (vrouwelijke tak - Salvatorianessen). De Sociëteit groeide snel en had vanaf het begin een internationaal karakter. Dit kunnen we zien binnen ons eigen bisdom met de aanwezigheid van Salvatoriaanse paters uit verschillende continenten.

Moeder Maria

Op het feest van de Onbevleete Ontvangenis van Maria geloven we dat Moeder Maria vanaf haar conceptie geheel zonder zonde was. Op 25 maart 1858 zegt Maria bij de 16e verschijning aan Bernadette Soubirous dan ook: Ik ben de Onbevleete Ontvangenis. De liefde die pater Jordan had voor Maria was onmetelijk groot. Hij bad dan ook: O Moeder, Koningin van de hemel, help mij, help mij! Hier ben ik! Aan uw voeten leg ik al mijn ambities neer (eigen vertaling uit het spirituele dagboek van pater Jordan- Portugees DE III 18,21). Pater Jordan zegt in een van zijn toespraken dat we de Heilige Maagd Maria altijd moeten vereren en dat Zij de Sociëteit vanaf het begin heeft bijgestaan. Ze is onze Moeder, Moeder van onze familie! Zoek daarom je toevlucht bij Haar met al uw noden, en Zij zal u de genaden schenken (p. Jordan - Alocuções 6 de 08/12,1896). Maria was voor pater Jordan de stralende zon bij dageraad die veel licht brengt in het leven van de gelovigen en de Salvatoriaanse missie. Laten we daarom net als pater Jordan moeder Maria altijd vragen om hulp en Haar ook eren, want alles wat we Haar toevertrouwen, vertrouwen we ook aan God toe. Nu mogen we met verlangen uitzien naar 15 mei 2021 wanneer paus Franciscus onze stichter zal zalig verklaren. Voorwaar een belangrijk moment voor de totale Salvatoriaanse familie over de hele wereld. Wij zullen hier in Suriname daar ook de nodige aandacht aan schenken.

Telefoongesprek met het ziekenhuis

Door pater Martin Noordermeer -

Hallo, u spreekt met het ziekenhuis.

- Ik zou graag met iemand spreken die me kan inlichten over de toestand van een patiënt die bij u verpleegd wordt.

Hoe is de naam van de patiënt?

- Albert Pinas.

Een ogenblik a.u.b., ik verbind u door met de verpleging.

Met de wachtdienst, wat kan ik voor u doen?

- Ik zou graag weten hoe het gesteld is met de gezondheidstoestand van Albert Pinas in kamer 302.

Een ogenblikje, ik verbind u door met de dokter van wacht.

Met de dokter van wacht.

- Dag dokter, ik had graag geweten hoe het gaat met mijnheer Albert Pinas die al drie weken bij u verpleegd wordt in kamer 302.

Een ogenblikje, ik zal zijn dossier even raadplegen. Hier heb ik het.

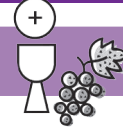
Hij heeft vandaag goed gegeten, zijn bloeddruk en hartslag zijn normaal, hij reageert goed op de voorgeschreven medicatie en morgen nemen we de hartmonitor weg. Als alles zo nog 48 uur gunstig voortzet, zal zijn behandelende arts hem waarschijnlijk uit het ziekenhuis ontslaan voor het volgende weekend.

- Dat is fantastisch nieuws, ik ben ongelooflijk opgelucht. Bedankt dokter, van harte bedankt. Zo te horen bent u wel erg begaan met de patiënt. Naaste familie?

- Nee, nee dokter, ik ben Albert Pinas zelf. Ik bel u vanuit kamer 302. Iedereen loopt hier mijn kamer in en uit, maar niemand zegt iets! Ik wou zelf ook eens weten hoe het met mij gesteld is.

liturgie & leven

Schriftlezingen

Tweede Zondag van de Advent jaar B

Eerste lezing: Jesaja 40, 1 – 5.9 – 11

Troost, troost toch mijn Stad, - zegt uw God -, spreek Jeruzalem moed in, roep haar toe dat haar straftijd voorbij is, dat haar ongerechtigheid vergeven is, dat zij van Gods hand haar zonden dubbel betaald heeft gekregen. Een stem roept: "Baan de Heer een weg in de steppe, effen voor onze God een heerbaan in de woestijn, elke dal moet gevuld, elke berg en heuvel geslecht worden, alle oneffenheden moeten vlak, de rotsmassa's een vallei worden. En verschijnen zal de glorie des Heren en alle vlees zal daarvan getuige zijn: De mond des Heren heeft het gezegd!" Beklim de hoogste berg, gij Sion, vreugdebode, verhef krachtig uw stem, Jeruzalem, vreugdegezant: Verkondig het luide, ken geen vrees, roep tot de steden van Juda: "Uw God is op komst! Zie, God de Heer komt met kracht, zijn arm voert de heerschappij; zijn loon komt met Hem mee, zijn beloning gaat voor Hem uit. Als een herder zal Hij zijn schapen weiden, in zijn armen ze samenbrengen, de lammeren dragen tegen zijn boezem, de schapen met zachte hand geleiden."

Antwoordpsalm: Psalm 85, 9ab – 10, 11 – 12, 13 – 14

Laat ons uw barmhartigheid zien, geef ons uw heil, o Heer

Aanhoren zal ik wat God tot mij zegt, Voorzeker een woord van verzoening

Zijn heil is nabij voor hen die Hem vrezen, Zijn glorie komt weer bij ons wonen.

Als trouw en erbarmen elkaar tegemoet gaan als vrede en recht elkander omhelzen; Dan zal de trouw uit de aarde ontspruiten, en ziet uit de hemelgerechtigheid neer.

Dan zal de Heer ons zijn zegen schenken en draagt ons land rijke vrucht. Dan zal voor Hem uit gerechtigheid gaan en voorspoed zijn schreden volgen

Tweede lezing: II Petrus 3, 8 -14

Vrienden, één ding mag u niet ontgaan: voor de Heer is één dag als duizend jaren en duizend jaren als één dag. De Heer talmt niet met zijn belofte zoals sommigen mensen menen, maar Hij heeft geduld met u daar Hij wil dat allen tot inkeer komen en dat niemand verloren gaat. Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Dan zullen de hemelen dreunend vergaan en de elementen zullen door vuur worden verteerd; en de aarde en de daden op aarde verricht zullen zich bevinden voor Gods oordeel. Wanneer alles zo vergaat, hoe moet gij dan uitmunten door een heilig leven en innige vroomheid, de komst verwachting

en verhaastend van de dag Gods, waardoor de hemelen in vlammen zullen opgaan en de elementen zullen wegsmelten in de vuurgloed. Maar volgens zijn belofte verwachten wij nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid zal wonen. In deze verwachting, geliefden, moet gij u beijveren onbevlekt en onberispelijk voor Hem te verschijnen, in vrede met God.

Evangelielezing: Marcus 1, 1- 8

Begin van de Blijde Boodschap van Jezus Christus, de Zoon van God. Zoals er geschreven staat bij de profeet Jesaja: Zie, ik zend mijn bode voor u uit die voor u de weg zal banen; een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereidt de weg van de Heer, maak zijn paden recht. Zo trad Johannes op in de woestijn en doopte; hij preekte een doopsel van bekering tot vergiffenis van zonden. Heel de landstreek van Judea en alle inwoners van Jeruzalem trokken naar hem uit en lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden. Johannes ging gekleed in kameelhaar met een leren gordel om zijn lendenen; hij at sprinkhanen en wilde honing. Hij predikte: "Na mij komt die sterker is dan ik, en ik ben niet waardig mij te bukken en de riem van zijn sandalen los te maken, Ik heb u gedoopt met water maar Hij zal u dopen met de heilige Geest."

Gedachten bij de schriftlezingen

Alle lezingen van vandaag ademen verwachting, hetgeen voor de hand ligt in de advent. Toch blijkt dat waarop precies gewacht wordt, behoorlijk te verschillen. Er zijn eigenlijk maar drie constanten: God speelt een beslissende rol. Daarnaast gaat het in alle toekomstbeelden om herstel van humaniteit. De laatste constante is de hoop zelf.

Zorgzaam leidt Hij de ooien

Het gedicht in Jesaja 40 is het begin van het boek Deutero-Jesaja (hoofdstukken 40-55), een dichtelijke beschrijving van de terugkeer uit de Babylonische ballingschap. Dit verhaal is echter pas veel later, mogelijk eeuwen na de feitelijke terugkeer, geschreven. Het gaat dan ook niet zozeer om een historisch verslag, maar om een oproep aan de lezer. Babel, de woestijn, Jeruzalem: het zijn beelden voor een situatie van vervreemd, weggeraakt zijn bij waar het in het geloof om gaat. 'Sta op en begin opnieuw,' roept de tekst. Dat klinkt al in deze eerste verzen. De ballingschap is voorbij. Leg een weg aan door de woestijn, een weg waarover de Heer naar 'Babel' kan komen, maar ook de weg waarop wij Hem kunnen volgen, terug naar 'Jeruzalem'. Dat volgen van de Heer is in feite de weg, de weg van de geboden. Dit blijkt ook uit 40,11: de Heer heeft de lammeren en ooien bij zich, die Hij verzorgt en beschermt. Dat wekt associaties met de wezen en weduwen, in de Thora hét symbool voor kwetsbare en gemarginaliseerde mensen. In alle beeldspraak is in elk geval glashelder: zorg voor kwetsbaren hoort wezenlijk bij de terugkeer naar Jeruzalem.

Trouw en waarheid omhelzen elkaar

De historische achtergrond van Psalm 85 is onzeker. Het zou de Babylonische ballingschap kunnen zijn, maar ook iets anders. Er is iets vreselijks gebeurd, zoveel is wel duidelijk, iets wat het volk in zijn voortbestaan raakt. En ook de oorzaak is volgens de psalmist helder: Gods

afschuw en toorn (vers 6) over de dwaasheid (vers 9) van zijn volk. Gezien de verzen 11-12 zal die 'dwaasheid' wel gaan om sociale misstanden en onrecht. Nu rest er niets anders dan God te herinneren aan zijn vroegere daden van genade, Hem om genade te smeken en te wachten. Toch is de psalm daar heel hoopvol over. Vanaf vers 7 is de toon er een van hoop en verwachting: hoop op de trouw van God, verwachting van zijn hulp, en een nieuw begin, een begin waarin trouw en waarheid, recht en vrede weer bloeien (vers 11-12).

waar gerechtigheid woont

Jesaja 40 en Psalm 85 zijn wel wat verwant, maar de lezing uit de tweede Petrusbrief lijkt uit een compleet andere wereld te komen. Het gaat er over de ondergang van de hemel en de aarde, die heel concreet wordt voorgesteld: niet meer door water, zoals bij de zondvloed, maar door vuur. De schrijver vraagt zich af: waarom is het nog niet zo ver? De eerste gemeente, Jezus zelf waarschijnlijk ook, verwachtte inderdaad dat het einde heel snel zou aanbreken. Maar op het moment dat deze Petrusbrief geschreven wordt, ligt het leven van Jezus al minstens vijftig jaar in het verleden. De eerste generatie gelovigen begint te overlijden. Hoe kan dat? De schrijver roept op tot geduld: voor God zijn duizend jaar als één dag. Maar blijf alert, blijf heilig en vroom, want de dag van de Heer komt als een dief, het kan ieder moment zover zijn. Vuur en verwoesting klinken angstaanjagend. Toch ziet de schrijver juist alle reden tot hoop en hooggespannen verwachting: 'Maar wij vertrouwen op Gods belofte en zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont' (2 Petrus 3,13). De voorstellingen in de Petrusbrief zijn volstrekt verschillend van die in Jesaja 40 en Psalm 85. De drie schrift gedeeltes zijn het echter roerend eens in het besef dat God de bron is van de verwachting, en dat het nieuwe waarop gewacht wordt, met gerechtigheid te maken heeft.

Een stem in de woestijn

In de evangelielezing wordt de verwachting helemaal verwarrend, zeker als we daarbij ook nog bedenken dat we haar lezen in de advent. Advent is het wachten op kerst, de geboorte van Jezus. Maar op het moment dat Johannes de Doper aantreedt, is Jezus al lang en breed volwassen.

wordt vervolgd op pagina B2

Parochie Berichten

PARAMARIBO-NOORD - HEILIGE DRIEKONINGEN

Verl. Mahonielaan 27 - Tel. 473 570

Pastoor Kumar Irudayasamy - email: kumar.irudayasamy@rkparnoord.org
www.rkparnoord.org / www.facebook.com/rkparochienoord

Spreekuur: dagelijks 8.30 tot 10.00 u. v.m. (m.u.v. dinsdag en zondag)

Bejaardensoos: elke donderdag vanaf 16.30 u. (gaat voorlopig niet door)

za 5 18.00: H. Mis vooravond tweede zondag van de advent jaar B met kindernevendienst/ naamopgave 1e jaars kindercatechese

zo 6 08.00: H. Mis tweede zondag van de advent met kindernevendienst/ naamopgave 2e jaars kindercatechese- Thuis communie zieken en bejaarden

10.00: Doopviering van baby's en kleine kinderen.

ma 7 18.00: H. Mis vooravond van Onbevleete ontvangenis van de H. Maagd Maria

wo 9 18.00: H. Mis

do 10 17.00: Aanbidding bij het Allerheiligste (tot 18.00 u)

vr 11 18.00: H. Mis

za 12 18.00: H. Mis vooravond derde zondag van de advent jaar B met kindernevendienst/ naamopgave door de 3e jaars kindercatechese

zo 13 08.00: H. Mis tweede zondag van de advent jaar B met kindernevendienst

MEDEDELINGEN OP NOORD

• We verwijzen u allen naar de parochie fb pagina voor het virtueel volgen van de kerkdiensten, alsook voor de overweging en de dagafsluiting.

Bij kerkbezoek attenderen we u erop het covid -19 preventie protocol in acht te nemen. T.w; voor het binnentreden van de kerk uw handen te wassen; uw neus en mondbedekking op te zetten; uw naam en contactnummer doorgeven aan onze medewerkers bij de ingang; plaats nemen op de banken waar er stickers zijn geplakt; bij de communiegang afstand bewaren van 1.5 meter, hier mag u uw neus en mondbedekking even weghalen

• Vanwege het protocol van B.O.G houden we tijdens de offerande geen collecte, gaarne uw collecte in de offerbak doen als u de kerk binnentreedt, zodoende kunt u de drukte vermijden en kunnen wij uw offer ook in de viering mee opdragen.

• De naamopgave van de catechesekinderen van parochie Noord ziet er als volgt uit; Heilige Driekoningen; In de viering van zaterdag 5 december de eerste jaars kindercatechese; in de viering van zondag 6 december de tweede jaars kindercatechese en in de viering van zaterdag 12 december de derde jaars kindercatechese. De Sint - Jozefkerk op Geyersvliet in de viering van zondag 6 december om 9.00 uur .

De Sint Agustinuskerk op Blauwgrond in de viering van zondag 13 december om 17.30 uur.

• Aanbidding bij het Allerheiligste: gedurende de advent elke donderdag van vijf tot zes uur n.m-uitnodiging aan allen!

• Gedurende de adventtijd is er elk weekend kindernevendienst. Wij nodigen kinderen en ouders van harte tot deelname uit!

• Zijn overleden; Mary Mamadeus, zij was 80 jaar, Jeneley Etnel, zij was 26 jaar. Wij condoleren de nabestaanden en wensen hen veel kracht en troost toe.

ST. ANTONIUS

Indira Ghandiweg 494. District Wanica

Pastoor: Jan Geerits, t. 8944206

Contact: hr Alwin R.J. Linger, 8600078

email: alwinlinger@gmail.com

Kantoor: Zaterdag 10.00-13.00u. Tel. 8633206

Facebook: Sint Antonius Parochie Lelydorp

Wekelijkse activiteiten

Elke dinsdag om 16.30: PK Lessen voor communicantjes door de leidsters

Elke dinsdag om 18.30: Gebedsdienst gevolgd door zangoefening

Elke woensdag om 16.30: PK Lessen voor vormelingen door de leidsters

Elke donderdag om 18.30: Eucharistieviering

Elke 2e donderdag 17.00-17.30: Begeleiding communicantjes door de pastoor

Elke 2e donderdag 17.30-18.15: Spreekuur van de pastoor

Elke 4e donderdag 17.00-17.30: Begeleiding vormelingen door de pastoor

Elke 4e donderdag 17.30-18.15: Spreekuur van de pastoor

Vieringen

za 5 19.00: Woco dienst. Tweede Adventszondag

di 8 18.30: Gebedsdienst

do 10 18.30: Eucharistieviering

za 12 19.00: Eucharistieviering. Derde Adventszondag

Mededelingen

Met de bijgestelde COVID-19 maatregelen geldt de avondklok nu dagelijks van 23.00 uur 's avonds tot 05.00 uur de volgende ochtend. De diensten op dinsdag en donderdag beginnen normaal om 18.30 uur. Door het bijgestelde aanvangsuur van de avondklok kan de zaterdagse dienst weer om 19.00 uur beginnen. Er resteert na afloop van alle diensten voldoende tijd om voor ingaan van de avondklok thuis te zijn. De zondagse dienst begint normaal om 08.00 uur. Kerkdiensten mogen door max. 50 personen worden bezocht, zij het met inachtneming van de COVID-19 maatregelen. Parochianen die een dienst wensen bij te wonen wordt daarom verzocht zich vooraf te registreren bij Br. Vincent Gordon op WhatsApp 8598526.

In de Kathedrale Basiliek en enkele andere R.K.-kerken worden in het weekend regelmatig vieringen gehouden die via livestream zijn te volgen. Soms ook via APINTIE Televisie op Kanaal 10. Wij vragen u de berichten hieromtrent te volgen via Radio Immanuel, OMHOOG (online) en onze FB Page.

SINT-AUGUSTINUS

Blauwgrond

Louis Goveiastraat 4

Contactpersoon: Mw. K. Ramsaran - tel. 454 253

Kerkdiensten: Alle zondagen om 08.00 u. v. m. behalve de tweede zondag is het om 17.30 u. n.m.

zo 6 08.00: Woord – Com.dienst

tweede zondag van de advent jaar B met kindernevendienst- Thuiscommunie zieken en bejaarden

zo 13 17.30: H. Mis derde zondag van de advent jaar B met kindernevendienst./ naamopgave kindercatechese

SINT-JOZEF

Geyersvliet - Kaikoesiestraat 11

Contactpersoon: Mw. I. Hoft - tel. 456 411

Kerkdiensten: Alle zondagen om 9.00 u. v. m. behalve de vierde zondag is het om 17.30u n.m.

zo 6 09.00: Woord-Com.dienst

tweede zondag van de advent jaar B met kindernevendienst/ naamopgave door de catechesekinderen - Thuiscommunie zieken en bejaarden

zo 13 09.00: Woord-Com.dienst derde zondag van de advent jaar B met kindernevendienst

Gedachten bij de schriftlezingen

vervolg van pagina B2

De advent wacht op een pasgeboren kind, Johannes kondigt een volwassen Messias aan. Toch ziet de traditie kennelijk geen probleem in het combineren van de twee. Ook het citaat in Marcus 1,2-3 is wat verwarrend. Hier wordt duidelijk Jesaja 40 geciteerd, maar met een subtiële wijziging. Bij Jesaja is de weg van de Heer in de woestijn, bij Marcus is het de stem. In de Hebreeuwse grondtekst is dit verschil alleen een kwestie van interpunctie. Toch wordt het zo wel een heel andere tekst: De 'roepende in de woestijn' slaat rechtstreeks op Johannes de Doper, niet langer op de weg van Babel naar Jeruzalem. Bovendien: 'de

Heer' is bij Jesaja uiteraard God, maar bij Marcus verwijst deze titel naar Jezus. De verwachting bij Marcus is dus, ondanks de vrijwel gelijklopende woorden, een heel andere dan die bij Jesaja. Toch zet Marcus Johannes nadrukkelijk in de profetische traditie. Zijn kameelharen mantel, zijn werken bij de Jordaan en zijn oproep tot omkeer zijn daarin heel helder. En in de meer uitgewerkte versies van dit verhaal bij andere evangelisten (Matteüs 3,1-12 en Lucas 3,1-20) komen ook machtsmisbruik en oneerlijk verdeelde rijkdom aan de orde. Johannes verwacht Jezus de Heer, maar net als in de overige lezingen heeft deze verwachting alles te maken met hoe mensen met elkaar omgaan.

De hoop zelf

Zo zien we drie (en zelfs vier, als we de kerkelijke advent meerekenen) heel verschillende verwachtingen. Toch hebben ze wel raakpunten, en het voornaamste dat ze delen is de hoop zelf. Bijbels geloof, in welke tijd of vorm dan ook, is altijd gericht op de toekomst: een toekomst van vrede, trouw, waarheid en gerechtigheid. Een toekomst, zeggen we er vandaag op de dag van de Universele Verklaring van de Rechten van de mens, bij, waarin de rechten van de mens weer mogen bloeien.

geloofsverdieping

DE KERK IS HET WERK VAN DE HEILIGE GEEST

Tijdens de algemene audiëntie van woensdag 25 november 2020, sprak paus Franciscus over het gebed van de beginnende Kerk.

Geliefde broeders en zusters, goedendag!

De eerste stappen van de Kerk in de wereld worden gekenmerkt door het gebed. De geschriften van de apostelen en het verhaal van de Handelingen van de Apostelen geven ons het beeld van een Kerk op weg. Een werkzame Kerk die in de gebedsbijeenkomsten de grondslag en de aansporing vindt van haar missiewerk.

Wezenlijke kenmerken

Het beeld van de eerste gemeenschap in Jeruzalem is de maatstaf voor elke volgende christelijke ervaring. In het boek van de Handelingen schrijft Lucas: 'Zij legden zich ernstig toe op de leer der apostelen, bleven trouw aan het gemeenschappelijk leven en ijverig in het breken van het brood en in het gebed' (2,42). De gemeenschap volhardt in het gebed.

We vinden hier vier wezenlijke kenmerken van het kerkelijke leven. Ten eerste: luisteren naar het onderricht van de apostelen. Ten tweede: het behoeden van de wederkerige verbondenheid. Ten derde: het breken van het brood. Ten vierde: het gebed.

Vereniging met Christus

Het bestaan van de Kerk is zinvol in de mate dat ze verbonden blijft met Christus; dat wil zeggen in gemeenschap met zijn Woord, in de eucharistie en in het gebed. Dat is de wijze om ons met Christus te verenigen.

De verkondiging en de catechese getuigen van de woorden en daden van de Meester. Het blijven zoeken naar broederlijke gemeenschap behoedt ons voor egoïsme en eigenbelang. Het breken van het brood bewerkt het sacrament van de aanwezigheid van Jezus in ons midden. In de eucharistie is Hij er. Hij leeft en gaat met ons op weg.

Het gebed is het gesprek met de Vader door Christus in de Heilige Geest. Alles wat in de Kerk los staat van deze 'krachtlijnen' is zonder fundament.

De krachtlijnen

Om een situatie te beoordelen moeten we ons de vraag stellen hoe die vier krachtlijnen aanwezig zijn: verkondiging, volhardend zoeken naar broederlijke gemeenschap, naastenliefde en het breken van het brood. Met andere woorden: eucharistisch leven en gebed.

Elke situatie moet beoordeeld worden aan de hand van deze vier krachtlijnen. Alles wat niet thuishoort in deze krachtlijnen, is niet kerkelijk. Alles wat los van deze krachtlijnen groeit is zonder grondslag, is als een huis gebouwd op zand (cf. Mt 7,24-27). Het is God die de Kerk maakt, niet de werken maken de Kerk.

Het werk van de H. Geest

De Kerk is geen groep ondernemers die aan de slag gaat met een nieuwe onderneming. De Kerk is het werk van de Heilige Geest, die Jezus ons gezonden heeft om ons samen te brengen. De Kerk is het werk van de Geest in de christelijke gemeenschap, in het gemeenschapsleven, in de eucharistie, in het gebed, altijd.

Het is het woord van Jezus dat onze inspanningen zinvol maakt. Het is met nederigheid dat de toekomst van de wereld wordt opgebouwd. De Kerk wordt niet opgebouwd door bijeenkomsten, alsof ze een politieke partij zou zijn met een meerderheid, minderheid Het moet als een synode zijn, we moeten een synodale weg bewandelen.

Humanitaire organisatie

Waar is de Heilige Geest? Waar is het gebed? Waar is de gemeenschapsliefde? Waar is de eucharistie? Zonder deze vier krachtlijnen wordt de Kerk een humane vereniging, een politieke partij. Veranderingen worden doorgevoerd als gaat het om een bedrijf. Maar de Heilige Geest is afwezig. De aanwezigheid van de Heilige Geest wordt door deze vier krachtlijnen gewaarborgd. Als de Geest afwezig is, zijn we een humanitaire organisatie, weldadig, goed. Misschien een kerkelijke partij, maar het is niet de Kerk.

Groei door aantrekking

De Kerk groeit niet door zieltjeswinnerij. Zij groeit door aantrekking. En vanwaar komt de aantrekking? Van de Heilige Geest. Waar deze afwezig is, is er geen Kerk, ook al wordt men naar Jezus toe getrokken. Het is misschien een mooi vriendenclubje met goede bedoelingen, maar de Kerk is daar niet. Er is geen synodaliteit. Bij het lezen van de Handelingen van de Apostelen ontdekken we dat de krachtige motor van de evangelisatie bestaat in de gebedsbijeenkomsten. Wie daaraan deelneemt ervaart in levenden lijve de aanwezigheid van Jezus en wordt geraakt door de Geest.

De leden van de eerste gemeenschap – maar dat geldt ook voor ons vandaag – stellen vast dat het verhaal van de ontmoeting met Jezus niet eindigt bij de Hemelvaart, maar verder gaat in hun leven. Door te vertellen wat de Heer gezegd en gedaan heeft – het Woord horen – en door te bidden om

gemeenschap met Hem, wordt dat alles levend.

Jezus in herinnering brengen

Het werk van de Heilige Geest in de Kerk is Jezus in herinnering brengen. Jezus zelf heeft dat gezegd: Hij zal jullie leren en in herinnering brengen. De zending is: Jezus herinneren, maar niet als een geheugenoefening.

De christenen die de weg van de zending bewandelen, brengen Jezus in herinnering door Hem opnieuw aanwezig te stellen. En van Hem, van zijn Geest, ontvangen ze 'de prikkel' om op weg te gaan, om te verkondigen, om te dienen.

God is God voor allen en in Jezus is elke scheidingsmuur finaal afgebroken. Jezus heeft de eenheid bewerkt. Zo verloopt het leven van de eerste Kerk op het ritme van een voortdurende opeenvolging van vieringen, samenkomsten, gebedstijden zowel gemeenschappelijk als individueel.

Aanbidding

God schenkt liefde, God vraagt liefde. Dat is de mystieke wortel van elk gelovig leven. De eerste christenen in gebed, maar ook wij die vele eeuwen later komen, beleven allen dezelfde ervaring. De Geest bezielt alles.

We moeten de zin voor aanbidding terugvinden. God aanbidden, Jezus aanbidden, de Geest aanbidden. De Vader, de Zoon en de Geest aanbidden. In stilte.

Het aanbiddingsgebed is het gebed dat ons God doet erkennen als begin en einde van de geschiedenis. En dat gebed is het levende vuur van de Geest die kracht geeft aan het getuigenis en aan de zending.

(Bron: Kerknet.be/bewerkt-mk)

gebeden voor iedere dag

Maandag 07 december

Dagtekst

Kol 4,2: Blijf bidden en blijf daarbij waakzaam en dankbaar.

Overweging

Paulus geeft nu nog een paar algemene vermaningen. Het gebed staat daarbij voorop. Blijf bidden! Christenen moeten volharden in het gebed omdat het de belangrijkste manier is om te leven in verbondenheid met de Heer. Gebed is het kloppende hart van het nieuwe leven dat door Christus mogelijk is geworden. Blijf bidden! Het gevaar van verslapping en verwaarlozing is altijd reëel. Daarom roept Paulus ook op om waakzaam te zijn. Blijf bidden! En naast waakzaamheid is ook dankbaarheid een belangrijke impuls voor een krachtig gebedsleven. Blijf dus bidden! Blijf waakzaam! Blijf dankbaar! Zo bloeit het nieuwe leven in Christus steeds meer op.

Gebed

Heer van het nieuwe leven, leer me om te blijven bidden en niet te verslappen. Maak me waakzaam en dankbaar. Door de genade van Jezus. Amen.

Dinsdag 08 december

Dagtekst

Spr 31, 26: Zij opent haar mond en zij spreekt wijsheid; van haar tong komen lieflijke lessen.

Overweging

Jezus is een kwetsbaar mensenkind, zachtmoedig in zijn verkondiging. Jezus is de Christus, geminacht, verstoten en gekruisigd. Maar Hij is ook 'het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem' (Kolossenzen 1, 15-17). Jezus is de koning, bespot op het kruis, maar ook tronend in het hemelse Jeruzalem. Hij is de Heer die de stad binnenrijdt op een ezel, maar Hij is ook de alfa en de omega, begin en einde van alles. Hij is vervloekt door de wereld, maar gezegend en uitverkoren door God. Op Jezus moeten we het oog gericht houden, want wij delen in zijn kruisiging en verheerlijking, zijn lijden en opstanding.

Gebed

In deze donkere dagen bidden wij U, Heer God, dat wij nooit de hoop verliezen; dat leegte en duisternis ons niet overweldigen. Dat we niet vluchten in glitter en schone schijn. Dat wij in deze adventstijd wakend blijven uitzien naar de vervulling van uw beloften: uw komst in onze wereld, in de duisternis van ons bestaan en in de leegte van ons soms zo armzalig mensenhart. Dat ons ongeneeslijk verlangen naar vrede en gerechtigheid U mag herkennen in al wat klein en kwetsbaar is, in het Kind in de kribbe, in het Kind voor wie in de herberg geen plaats was. Dat wij nooit de hoop verliezen maar vol vertrouwen uitzien naar uw komst.

Woensdag 09 december

Dagtekst

2 Kor. 5,18: En dit alles komt van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en het (apostelen) de dienst van die verzoening toevertrouwd.

Overweging

Wat is onze opdracht in deze wereld als kinderen van God en zussen en broers van Jezus? We moeten bijeenbrengen en verzoenen. Overal om ons heen zien we dat mensen verdeeld zijn, in gezinnen, gemeenschappen, steden, landen en continenten.

Al die verdeeldheid is een tragische weerspiegeling van het feit dat wij niet een zijn met God. Het is maar zelden zichtbaar dat alle mensen bij elkaar horen als kinderen van God. Zijn opdracht aan ons is om dat in het leven van alledag zichtbaar te maken. Dat is onze opdracht. Waarom? Omdat God Jezus gezonden heeft om ons met God te verzoenen en ons de opdracht mee te geven de mensen met elkaar te verzoenen. Wij zijn mensen die door Jezus met God verzoend zijn en daarom hebben wij de dienst van de verzoening als opdracht meegekregen. Bij alles wat we doen is de belangrijkste vraag of het tot verzoening leidt.

Gebed

God van doden en van levenden, Gij zijt een kwetsbare God die in al uw tederheid ons nabij blijft in leven en in sterven. Mogen wij ook bij anderen blijven zoals zij dat nodig hebben in het jaar dat voor ons ligt. Amen.

Donderdag 10 december

Dagtekst

Joh 1, 3: Alles is door Hem ontstaan, en buiten Hem om is er niets ontstaan. Wat ontstaan was, had leven in Hem, en het leven was het licht van de mensen.

Overweging

Een kind zijn we geweest. Herinneringen vervagen, alsof we het echt achter ons laten. Maar ergens in ons is dat kind nog aanwezig: in de spontane vreugde die de natuur soms oproept; in de onverwachte angst die duisternis los kan maken. Kwetsbaar zijn we, maar meestal laten we het niet blijken. Want de wereld verdraagt het niet, de wereld zoals wij die gemaakt hebben. Een kind wordt ons gegeven, kwetsbaar en klein, kan God zó onder ons wonen? Groots en overrompeld is het spel: God kijkt ons aan, met de ogen van dit kind. Geraakt worden we, in hart en ziel, bereid om ons te keren naar die kwetsbaarheid, in ons zelf, in de ander, in de Ander. Samen zullen we de aarde bewoonbaar maken, zoals bedoeld is. Dan breekt Gods tijd aan, een Koninkrijk, voor eeuwig de hemel op aarde.

Gebed

Wie ben ik dat Jij mij zoekt. Jij mij roept. Wie ben ik dat Jij mij in jouw Liefde trekt, dat Jij mij wilt totaal. Jij die mij openbreekt ontvankelijk maakt om jouw Geest in mij te ademen opdat ik geboren word dienstbaar in jouw Verbond. Hier ben ik: jouw Wil geschiede.

Vrijdag 11 december

Dagtekst

Fil 2,16: Houd vast aan het woord dat leven geeft. Dan kan ik, als de dag van Christus komt, trots zijn omdat ik niet tevergeefs heb gelopen en niet voor niets heb gewoegd.

Overweging

Vandaag leven wij in een tijd die gekenmerkt is door een aanscherpend gevoel van verwarring en leegte; het gevolg van het afnemende 'gevoel voor God'. In onze gesecculariseerde wereld hebben mensen het kader verloren dat fundamenteel is voor hun beslissing over het leven. Precies in die context krijgt de kerstboodschap een speciale betekenis. Vooral voor degene die in onze eeuw onder dwang afgeleid werden van de ontmoeting met de ware Heer van de geschiedenis of verdwaald zijn in de moeilijkheden van het dagelijks leven, wordt 'het goede nieuws' van de komst van de 'God-met-ons'

door het kerstfeest herhaald. Wat voor de menselijke krachten onmogelijk is, volbrengt God zelf in zijn oneindige liefde door de menswording van zijn eniggeboren Zoon.

In het mysterie van Kerstmis bewonderen wij vol verbazing het eeuwig goddelijke Woord, dat mens geworden is – verrassende aanwezigheid onder ons, in ons. Door het doeltreffende ingrijpen van zijn genade vult Hij de leegte van de droefheid en de pijn, verlicht Hij de zoektocht naar vreugde en vrede en begeleidt Hij al onze inspanningen om een betere en meer samenhangende wereld te bouwen.

Gebed

Lieve God, in vertrouwen wacht ik de toekomst, in kome wat komt. U kent mijn hart, mijn ziel, mijn onzekerheid, en tegelijk ook mijn standvastigheid, mijn diepe wens om door te gaan op de ingeslagen weg. Als U met mij gaat, bij mij blijft, dan durf ik voortgaan. In vertrouwen wacht ik de toekomst, kome wat komt. Amen.

Zaterdag 12 december

Dagtekst

Lc 2, 13-14: Plotseling was er bij de engel een heel leger uit de hemel; ze loofden God met de woorden: Glorie aan God in de hoogste hemel, en op aarde vrede onder de mensen in wie Hij een welgevallen heeft.

Overweging

Laat je door de engelen van Kerstmis vertrouwd maken met de lichtheid van het bestaan, met de vreugde in het leven. Laat je door hen zeggen, dat God welbehagen in je vindt. Misschien krijg ook jij dan vleugels en kun je je boven de grauwe werkelijkheid verheffen, zodat de hemel zich boven je opent. Onder de vele engelen op de kerstafbeeldingen is er heel zeker een, die voor jou is bestemd, om alleen aan jou de grote vreugde te verkondigen dat er voor jou een redder is geboren.

Gebed

Goede God, U bent de Bron van al wat is, de oorsprong van al wat leeft. U komt ons nabij in een mensenkind, uw Zoon, wonend in ons midden. Geef dat wij van Hem de liefde leren, de aandacht, de zorgzaamheid, voor al wat leeft, voor heel uw schepping. Dan kunnen wij ons van harte toewijden aan wat ons te doen staat, in vrede en vreugde, in trouw en rechtvaardigheid, leven met elkaar.

Bezoek de website van het Rk Bisdom :
www.bisdoparamaribo.org

De Facebook pagina :
R.K. Bisdom Paramaribo (Official)

*De Geloofwijzer ma. - vrij, 09.00u
za. 16.00u*

RADIO IMMANUËL
95.9 fm ...the station that touches your heart!